

ΣΠΙΘΑ

Τὴν «Σπίθα» βγάζουμε καὶ διακλιθόμε
(τὰ ὅσα γίνονται κακὰ στὸν τόπο μας
κ' ἀπ' ὅλους θέλουμε γερὴ 'ποστήριξη
γὰ νὰ μὴ χάσουμε καὶ μεῖς τὸν κόπο μας.)
*H Συντροφιά

Ἡ Συντροφιά τῶν ἑνδεκα
τῆ «Σπίθα» μας συντάσσει
κ' ἔ, κ' καὶ ἴσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
σατυρικῶς πατάσσει.

Τὸ πρῶτο φύλλο βγάζουμε
κ' ἔχουμε τὴν ἐλπίδα
πὺς θὰ τὰ καταφέρουμε
νὰ μὴ μᾶς στρίβη ἡ βίδα.

Ἔχουμε Δέκα σήμερα
μηνὸς τοῦ Δεκεμβρίου
κ' ἡ «Σπίθα» ἐμφανίζεται
μετὰ μεγάλου μίσθου.

Κορφατικὴ εἶναι ἡ «Σπίθα»
μας καὶ δάχη τὸ γοργόλιον ἰσθ'
μέρος θπον βρισκεται
τὸ «Νέον Πρακτορεῖον».

Τὸ πρόγραμμα τοῦ φύλλου μας
— τῆς «Σπίθας» ἡ πορεία —
δὲν θάναί γιὰ κινέμενε
μεγάλῃ ἀπορία.

Ἵσοι μᾶς ἀδόνται καὶ ἀγαπᾶνε
«ἀλλήθεις» μένο νὰ ξεφουρνίζονται
ἄς εἶναι θέβαιοι πὺς ἀπ' τῆ «Σπίθα»
σ' ὅ, τι κ' ἂν τύχη θὰ ὑποστηρίζονται.

Ἐμεῖς δὲν δίνουμε 'ποσέσεις πάλι
πὺς θὰ τὰ βάλουμε μετ' τὴν ὑφέλιση
ἀπ' ὃ ζητάμε ἡ «Σπίθα» νάχη
λεγάκι θέση ὑπὸ τὸν ἥλιο.

Ὁ Τζανέτος κ' ὁ σιόρ Ντάντης
συζητοῦνε θαυμασιῶς
καὶ ὅλα τὰ κακὰ ἐλέγχουν
δημοσιᾶ-ἐξαισιῶς.

Ἵσθ' ὁ σιόρ Ντάντης τὸν καλὸν
Τζανέτον ὑποδέχεται
καὶ γὰ νὰ τοῦ εἰπῆ ὄβρα
δουλόσ του νὰ γένη δέχεται).

Σιόρ Ντάντης: Καλὸς μᾶς κομπαρι-
στρῆς

ἀρέγη σιόρ Τζανέτο.....
καλά... πὺς ἴ' ἀποφάσεις
νὰ ταξειδέψης 'φρέτο;

Τζανέτος: Πὺς ἴ' ἀποφάσεις μὸς λές
ἐπισημὸν τὸ ταξειδί
καὶ μ' ἀπορία με κινιτῆ;
σὺν νὰ μὴ τὸ πιστεύης
πὺς εἶμ' ἐγὼ ὁ Τζανέτος σου
ὁ παλαῖός σου φίλος
ὁποῦ κλωτσιᾶς ἐμύττεινε
στὸν πισινὸ του χίλιες,
ὁποῦ ἐφοροῦσε τὰ σκουτιᾶ
μόνο ἀπὸ μακαριτῆ
κ' ἀπ' τὴν πολυκαίρια
ἐβρώμας τὸ κούφαρι του
ἀπ' τὴν ἀναπλυσία;
Καὶ τὴν εἶ!... σιόρ Ντάντη μου
μὲ βλέπεις δημοσιᾶ σου
καὶ μοναχὸς σου ἀπορεῖς
βλέποντας πίσωθ' ἐμὸν,
τὸ τί μπαγάρα ἔφερα
γὰ νὰ παραδερίσω
μὲ μίλλα δημορφη
με μπάνα κ' ἀπὸ οὐλά...
Πάει ὁ καιρὸς σιόρ Ντάντη μου
τοῦ ἔμαθε ἡ γενιὰ μου
σήμερα ἐπισημὸν
ἔχω παντὸν σπαρμένα
'στὸν Πάρισιον, 'στὴν Ἰσθ',
'στὴν Ρώμη καὶ 'στὴν Δοττῆ.

Σιόρ Ντάντης: Ἐυχαριστήθηκα πολὺ
ἀποδοτίας τὰ τόσα
γὰ ἓνα φίλο μου πισιὸ
νὰ ἀποκήση γρόσα.

Τζανέτος: Νᾶσαι καλά. Μὴ δὲν μὸς ἴες

ποῦ εἴμπορῶ, εἰ ποῦ κέντρο
μεγάλο,
νὰ δεῖξω ἐγὼ τὰ πλοῦτη μου,
τὰ ἐχιά μου τὰ τόσα;

Σιόρ Ντάντης: Εἶναι δουλειὰ τοῦ φίλου σου
μπάσια νὰ τὸν ἀρήσης
'στὸ κᾶθε πανηγύρι
'στὴν ποδοσφαίρου ἀνταπόδοση.
Καὶ νοικοκύρης σὺν γενιᾷ
ἐξέρω ποῦ θὰ τὰ γᾶμε...

Τζανέτος: Μὰ θέλω τὴν φηγοῦρα μου
νὰ κάμω ὅπως πρέπει.

Σιόρ Ντάντης: Γι' αὐτὸ φοβάσαι φίλε μου;
Μὴ μὸς βαροκαρδίης;
Ἴ γὰ ὁ Κορφατικὸς ἔμαθα
ὑπὸ μικρὸ παιδί
ποῦ πύζουεν οἱ διαόλοι
καὶ κᾶνοννε τυρί.
Καὶ θὰ τὰ ποῦμε κ' ἀθροῖο
ἂν ἔχουμε ὑγεία
πίνοντας τὸ οὐζάκι μας
μῖσα 'στὴν μπυραρία.

ΔΡΑΣΙΣ ΕΘΝΙΚῆ & ΠΟΛΥ ΕΜΕΤΙΚῆ

Τὸ ἔμαθες οὐνάδελφε, τᾶκόσους, κᾶρὸ μῖο;
οὔτε δεκάρα ἔβουε στὸ κεντρικὸ ταμεῖο
κ' ἐπείνοι ποῦ τὸν ἐλέγχον ἐκάμναν τῆς κλοπιῆς,
πειὸ κλέφτες ἐφανήκατε. Ἀρρώστεια, τί νὰ πῆς;

Παρ' ὅλην ὅμως συντροφίαν τὴν ληστρικὴν τὴν
κρίσιν,
ἢ κᾶσα μας ἡ ἐθνικὴ βεβαίως δὲν θὰ ελεῖσῃ
ὑπάρχουν κλεῖσι γήπεδα καὶ ἐθνικὰ μας κτή-
ματα,
ποῦ ἐν ἀνάγκη φρικτὰ θὰ γίνουν ὅλα χορῆματα.

Κι' ἂν τὸ χορῆμα τώρα λείπη,
καὶ γαῖες, καὶ κῆποι,
ποῦ ἐδώρησαν στὸ ἔθνος κᾶποιοι πάσχοιτες
τὰς φρένας
τὰ πούλομεν ἐν ἀνάγκη καὶ μπαλόνεται καθένας.

Τι τὸ θέλουμε τὸ χορῆμα ποῦ μᾶς δίνουνε
καμπούσοι
κ' ὡς ἀντικρῆσμα γυρεῖομεν τοῦ ἐλέγχου τὸν
δεσμὸν;
Ἵταν δὲν μπορεῖ κανένας ἐλευθέρως νὰ σου-
φοδῶση,
κουρελιάζονται αἱ βᾶσεις ἑλῶν τῶν κανονισμῶν.

Ποῦς εἶδε διάκο θηλυκὸ κατὰ ἀγαστρομῆνο;
νὰ δῆ καὶ χορῆμα ἐθνικὸ σὲ ἐλέγχο βαλμένο;

Ἵς ὁμιλοῦμεν ὅλα οὔτε κᾶν ἰδρόνα
ἐλέγχο δὲν θέλω σὺν σερπὶν μου ὀκλῶν,
θέλω μακροβουτῆ, θέλω νὰ σουφτώσω
τὰ τᾶ βυβλημά μου, νὰ καὶ τὸ τᾶ βυβλημά μου.

Ἵς τὸ ἀρχόντες Ρωμῶν μετ' ἡγορῆμα
φᾶτε καὶ τὸ κῶκκαλο
καὶ χορᾶ σου, Ρωμῆσῆν,
κατὰ λάθος ἂν θὰ μεῖνῃ καὶ σὲ σένα... φροκάλο.

Φᾶτε κούτσουρα καὶ ξόλα, τὸ 'Ρωματικὸ
πληρώνει

καὶ ἀφίνει τὴ σαπίλα νὰ τρυπήσῃ τὸ πνευμάτι.
Ἴν' ὁ μύσχος πολὺς καὶ δὲν θέλει κᾶν σκέψη,
γὰ καλὸ τῆς Φυλῆς κᾶθε ἀρχὸν ἄς κλέψῃ.

Κ' ἔταῦ ὅλα φαγωθὸν καὶ ντουβάρι δὲν μᾶς
μείνει.
παρὰ μόνο συμπτλιμῆς κ' ἓνα βίζο με κινί,
νὰ ὀχιχῆτε καὶ σ' ἐπείνα μετ' τὴν ἀπέπουσαν
δουλή
καὶ νταβοῦλι νὰ σᾶς βροῦμε, Παπαγία μου...

«Βούρδουλας»

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Ἵστασε στὴ σκίλα τῆς ἐννὸς Ἡρακλῆ
κ' ἔχει καὶ τὸ σκῆλο τῆς ποῦ φοιχτᾶ
Ἵχνα
— ὅμως καὶ τὴν πόρτα τῆς μέσῃ πάντα κλει-
καὶ τὴν ὄξω πόρτα τῆς δημοκρατικῆς
δὲν τὸ ξέρει ἢ τᾶχατες κᾶνε τὴν κηυτῆς
λέγο νὰ μ' ἀγάπησε, τόσο ὀηλαθῆ,
ἐγὼ σκλάδος θέμουνε πάντοτε γὰ' αὐτῆ,
Ἵρακλῆς νὰ φύλαγε, σκῆλος καὶ κλειδί....
X....

ΤΟ ΝΟΙΚΙΟΣΤ—(Κ)—ΑΣΙΟΝ

Ἵς λέγεις μέρες αἰρεῖται
καὶ τὸ Νοικίοςτ—(κ)—ἰσιον
ποῦ σὲ μπαλῆδες ἔβαλε
μεγάλους καὶ τρυνοῦς,
Ἵς ἔτσι 'στὸς δούμους ὅλοι μας
μὲ μᾶξ; θὲ νὰ θρεθοῦμε
νὰ λυσοῦμε ὅ, τι φροδῶμε
κᾶτω ἀπ' τοῦς σῶρανοῦς.
N. Στικὸς

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Τὸ πρῶτο φύλλο «κκκ» δὲν
φρίνεται,
ὄσοι σὲ μῆλο νὰ περιμένετε,
τὴν «Σπίθα» σφουγγῶς, ζωὴ γεμάτη
ἐπισημὸν ἐπὶ τῆς ἐπισημῆς
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἵσοι κ' ἂν βίψης τὸ μαλλιά σου
κ' ὄσο κ' ἂν ἔχω ζεστοῦ
μᾶθε πὺς μανθῶμεν
δυστυχῶς μωρῆσοι.

Σ Π Ι Θ Α

1924

Χίλια Ένθαλάσσια είκοσι
και τέσσαρα μαζί
το χρόνος που ζωιούμεστε
ανά ξη κινελες ή να μη ξη;

Μια φορέ την εβδομάδα
επί του παρόντος μόνο
θα κυκλοφορή ή «Σπίθα»
λαμα τον άλλο χρόνο.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ και ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

— που σημασία του δίνεις —
'στό φύλλο τοδίο θάναι

Ο ΠΙΠΗΣ Ο ΜΑΡΤΙΝΗΣ

Χυνδρομέες γα ένα χρό
νο και γα έξη μήνες
μόνο.

Γα ένα χρόνο είκοσι
δραχμούλες θα μετερήσ
εινέτος που 'στή «Σπίθα» μας
συνδρομητής θα γίνη.
Κι αν ήναι και έξάμητος
συνδρομητής να μείνη,
δραχμούλες δέκα μοναχά
'στό χέριά μας θ' αφίνη.

Επιστροφές, χειρόγραφα
και γράμματα απ' εθθείας
να στέγνωται 'στη «Σπίθα» μας
δίχως άργοπορίας.

Όσο πιο τα παραπάνω
συνδρομητών μας
— κι αδιών των δικαστών μας —
ζητούμε από πρωτήτερα
επιεική την κριση
κι 'έτσι που λέτε ή «Σπίθα» μας
χρόνια πολλά θα ζήση.

Ό, τι θέλετε κι αν πήτε
'στό Ηθαλάσι άμα θα μπήτε
δέν θα βρήτε πειά εκείνον
τόν καρπόσον Άρλεκίνον

Σε Ηθαλάσι Βισιλέως
σ' ένα κίριο μεγάλο
θέσαν Διευθυντοβ είχεν θώκει
σ' έναν άνδρα γα μεγάλο

Κις θαθείσας εύναιρέας
γα το κόμμα είχ' ερχασθή
και θαθείσας ήταν δίκηο
έτσι θ' α σκεπαρθή

Είχεν με άλλη κ' αλωπέικον
και τ' αλωπέικον πονηρίαν
ήσθησεν άκατεστόθη
ήσθησεν γάση εύναιρέαν

Είχεν μέση μουζουέικον
του διάβολου ή σπείρα
και κρυφά σναξήσθη
κάθε υπήλληλου ή μισορ

Εθόλετες χονδροβ; κυρίους
μέ πολλή ντελικατέτα
ν' άστειδωντικε με θάδες
πουτζν' κήπου εκεί μέσα.

Άλλοι πάλιν συζητοβου
και με τον Διευθυντή
που κοροϊδευε μαζί τους
σέρνοντάς τους απ' τ' αυτί.

Τέλος πάντων από μήνες
μέ πολλών τή σπιουνη
ή Κουβέρνησας έσκέφθη
να του δέση τή λουριά.

Κι 'έτσι τώρα, όπως λένε,
θα με θγάλη έφημερίδα
λέοντος γάρ έφαγε
και 'τουτος τήν μερίδα.

Χ. Ο ΓΝΩΣΤΟΣ

Τό φύλλο που πουλιέται
κι απ' όλους αγαπιέται

Λεπτά πενήντα θα πουλιέται
τό φύλλο μας 'στην αγορά
που σίν κι' αυτό δέν ξαναδγήκε
'στην Ηέρικυρα κερμά φορά.

Τό ζήτημα του φωτισμού.

Η καλή μας χώρα
μέ τή φυσικά της δώρα.

Άγχι και καλή ή χώρα, μέ τή φυσικά
της δώρα
μέ τήν τόσην ώμορφιά της. Είν' καλός
και ο Κορφαίτης
κάθε Εύρωπική που θγαίνει μ' επιμέλεια
ντυμένους
αν και θάναι πειναρημένος.

Άγχι και καλή είν' όλα, εις αυτήν έδω τή
χώρα,
μά... γορφοτό της έχει πάντα να τήν δέρονη
μάδρη μπόρα.
Κ' 'έτσι Δήμαρχον άφίνει όποσον λίχη κι'
όποσον βρέξει
και ποτέ σ' άφτόν τον τόπο, μαζ' φωχί θέν
θα μεξ φέξη.

Μπέναι ο ένας, άσχολεται μέ τήν τελετή
και φέστα
κι ή δουλειά του Δήμαρχεου μέν' εν μπάντο,
Κάτσο γ...
Μπέναι ο άλλος, μέ τή πόκερ' τή νταλοδλα
και κοντσίνα
'στην Ηιληά μεξ ίρχινάει: και ο Δήμος
πίνει φίνα.

Εβίζουν κι' άλλον εις τή τέλος, επειδή γλωσ-
σες γνωρίζει
κι' ο κοσμάκης γα τή φωτα δέν θερνύεται
"Ας γκαρ...
Κ' 'έτσι, ή δουλειά του Δήμου, πίνι έξοχα
και...
τώρα μάλεται που κρίζουν, τυχτικά και
τη Μπέρ...

Άγχι και καλή ή χώρα, μέ τή φυσικά της
δώρα,
μα ν' άλλάξητε τήν τόχη και θα ιδήτε θα
πετόχη

αν καθείς παραμερίση και άφση 'λέγον χώρα
δγάτων Δήμαρχον τών... Ν ΤΟΡΟ...

ΣΑΤΑΝ

ΚΛΕΦΤΟΛΟΓΙΑ

Ύστερα από τίς διά-
φορες μόδες που πέρι-
σαν από τήν Ελλάδα
ήρχισεν να κατακτά έδα-
φος μετά τήν τελευταί-
αν του Φαραώ Γούτ-
αν — χα μέν ή καθα-
ρώς έγχώρος τής κλο-
πής, έχουσα τήν πηγήν
της από τον κατά τους
Μηδικούς χρόνους άκ-
μάζοντα Άρωξέρβην
τόν... μα κρό χει-
ρα.

Κατά τους ειδικούς, και πρό πικντός
τους άρχισοκαπήλους οι χρόνοι αύτοι
δέν έλέγοντο Μηδικοί αλλά μαδικός
... του Κεντρικού Ταμείου.

Εν τούτοις διαπιστουται ότι οι κιά-
γες αντιγράφουν ή μάλλον κλέπτουν
άλλήλους, και όπως κατά τους Μηδι-
κούς είχομεν τήν καθοδον των μυρί-
ων, ήδη εδωμεν τήν πάχυ σεν των
μηρίων τής Χρηστίνας και τήν έφο-
δον κατά των εκατομ... μυρίων, μέ τήν
μόνην διαφοράν ότι δια λόγους καθι-
ρώς πολιτικούς ο Κλέαρχος Μικ-
κιντωνάκης έχει άποσυρθη τής ένε-
ργου δούσεως, ο Δαρείος εϊτήχη
πρό πολλου εις τή άστυνομικά κριτη-
τήσιν έργαζόμενος δραστηρίως, και ο
Κύρος τής 'Εστίας αναπύεται πρό
πολλου εις τους κόλπους Άδριάνα.

Χάρην της τελευταίας αυτής μόδας
ή Ελλάδα έφθασε και πάλιν εις τους ώ-
ραίους πλοικούς κερπούς καθ' ους ύπε-
στηρίζετο από τους Άμαρτωλούς
και Κλέφτες.
*Ο Ήλικεντρικός ταμίας

ΤΟΥ ΜΠΟΣΚΕΤΟΥ Η Κ...

Του ΜΠΟΣΚΕΤΟΥ ή κυρία
που φοράει «φασμαίν»
τά παπούτσιά της θα πάρη
απ' τον Ε... «ά — λά — μέν».

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΟΡΤΑΚΙΑ

Εκείνου που κορτίρει
'στό θόλα νύχτι — μέρα
γρήγορα θα τήν πάρη
ο διάβολος τον πατέρα.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Φίλος σεβαστός και άγαπημένος
πέθανε κι' αυτός βρεικρωστημένος.

Κλαίγεται πολύ και ο κόσμος όλος
ή κλαίγει και σου τήν γορφή δέν ξεχνάει
εύκόλως.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

οι φίλοι ε υ γ ν ω μ ό ν ο ς .